

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/2000 privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. – Ordonanța Guvernului nr. 43/2000 privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.352 din 26 aprilie 2005, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. – Prezenta ordonanță reglementează regimul juridic general al descoperirilor și al cercetării arheologice, precum și protejarea patrimoniului arheologic, parte a patrimoniului cultural național.”

2. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. – (1) În înțelesul prezentei ordonanțe:

a) *regimul juridic general al descoperirilor și al cercetării arheologice* cuprinde ansamblul de măsuri juridice, administrative, financiar-fiscale și tehnice menite să asigure prospectarea, identificarea, decopertarea, inventarierea, conservarea și restaurarea, asigurarea pazei, întreținerea și punerea în valoare a bunurilor arheologice, precum și a

terenurilor în care se găsesc acestea, în vederea cercetării sau, după caz, clasării acestora ca bunuri culturale mobile sau ca monumente istorice;

b) *patrimoniul arheologic* reprezintă ansamblul bunurilor arheologice care este format din:

1. siturile arheologice înscrise în Repertoriul arheologic național, cu excepția celor distruse sau dispărute, și siturile clasate în Lista monumentelor istorice, situate suprateran, subteran sau subacvatic, ce cuprind vestigii arheologice: așezări, necropole, structuri, construcții, grupuri de clădiri, precum și terenurile cu potențial arheologic reperat, definite conform legii;

2. bunurile mobile, obiectele sau urmele manifestărilor umane, împreună cu terenul în care acestea au fost descoperite;

c) prin *cercetare arheologică* se înțelege ansamblul de măsuri având caracter științific și tehnic, menite să asigure prospectarea, identificarea, decopertarea prin săpături arheologice, investigarea, recoltarea, înregistrarea și valorificarea științifică, inclusiv publicarea, patrimoniului arheologic;

d) *cercetările arheologice sistematice* sunt cercetările de întindere și durată, executate conform unui proiect de cercetare multianual;

e) *cercetările arheologice preventive* sunt:

1. determinate de lucrările de construire, modificare, extindere sau reparare privind căi de comunicație, dotări tehnico-edilitare, inclusiv subterane și subacvatice, excavări, exploatare de cariere, construcția de rețele magistrale, amenajări pentru îmbunătățiri funciare, rețele de telecomunicații, amplasarea de relee și antene de telecomunicații, lucrări de cercetare și de prospectare a terenurilor – foraje și excavări – necesare în vederea efectuării studiilor geotehnice, amplasarea balastierelor și a sondelor de gaze și petrol, precum și orice alte lucrări care afectează suprafața solului și subsolul, în zonele cu patrimoniu arheologic reperat, indiferent dacă se execută în intravilanul sau extravilanul localităților și indiferent de forma de proprietate a terenului;

2. întreprinse în zonele cu patrimoniu arheologic cunoscut și cercetat, precum și cele care sunt determinate de lucrările de restaurare parțială sau totală a monumentelor istorice, desfășurate potrivit legislației în vigoare privitoare la protejarea monumentelor istorice;

f) prin *descoperire arheologică* se înțelege evidențierea, prin intermediul săpăturilor arheologice, a vestigiilor, obiectelor și urmelor

manifestărilor umane, care constituie mărturii ale epocilor și civilizațiilor dispărute;

g) prin *descoperire arheologică întâmplătoare* se înțelege evidențierea de bunuri de patrimoniu arheologic ca urmare a acțiunii factorilor naturali sau a acțiunilor umane, altele decât cercetarea arheologică atestată;

h) prin *zonă cu patrimoniu arheologic cunoscut și cercetat* se înțelege terenul în care, ca urmare a cercetării arheologice, au fost descoperite bunuri din categoria celor prevăzute la lit. b);

i) prin *sit arheologic declarat zonă de interes național* se înțelege zona de interes arheologic prioritar, care se instituie asupra teritoriului ce cuprinde siturile arheologice a căror cercetare științifică, protejare și punere în valoare este de importanță excepțională pentru istoria și cultura națională, prin mărturiile materiale, bunurile mobile sau imobile care fac parte sau sunt propuse să facă parte din categoria *Tezaur al patrimoniului cultural național mobil* sau, după caz, din categoria monumentelor istorice aflate în Lista patrimoniului mondial;

j) prin *zonă cu patrimoniu arheologic reperat* se înțelege terenul delimitat conform legii, în care urmează să se efectueze cercetări arheologice pe baza informațiilor sau a studiilor științifice care atestă existența subterană sau subacvatică de bunuri de patrimoniu arheologic, susceptibile să facă parte din patrimoniul cultural național; până la finalizarea cercetării arheologice și luarea măsurilor corespunzătoare de protecție și punere în valoare a descoperirilor arheologice, zonele de protecție a siturilor arheologice sau istorice, instituite conform legii, sunt, totodată, și zone cu potențial arheologic reperat;

k) prin *zonă cu potențial arheologic evidențiat întâmplător* se înțelege terenul în care existența bunurilor de patrimoniu arheologic s-a evidențiat, în mod neprevăzut, ca urmare a:

1. acțiunilor umane, altele decât cercetarea arheologică atestată, cum ar fi: lucrări de construcții, lucrări de prospecțiuni geologice, inclusiv teledetecție, lucrări agricole, precum și alte tipuri de lucrări și cercetări efectuate subteran sau subacvatic;

2. acțiunilor factorilor naturali, cum ar fi: seism, alunecări de teren, inundații, eroziunea solului și altele, și în cazul cărora este necesară o cercetare arheologică în vederea înregistrării și valorificării științifice a acestora.

(2) Cercetările arheologice preventive sunt parte componentă a strategiilor de dezvoltare durabilă, economico-socială, turistică, urbanistică și de amenajare a teritoriului, la nivel național și local.

(3) Normele privind procedurile și standardele arheologice se instituie prin ordin al ministrului culturii și cultelor în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe și se aplică tuturor tipurilor de cercetări arheologice.

(4) Toate etapele cercetării arheologice sunt parte integrantă a activității de cercetare științifică, așa cum este definită de legislația în domeniu.

(5) Toate etapele cercetării arheologice, constând în inventariere, diagnostic, săpătură, supraveghere și intervenții asupra materialului arheologic vor fi întreprinse folosind toate acele metode, tehnici și practici specifice, considerate necesare pentru a obține maximum de informații referitoare la patrimoniul arheologic din zona cercetată.

(6) Toate etapele cercetării arheologice se realizează numai pe baza unui proiect aprobat de Comisia Națională de Arheologie și se vor finaliza prin rapoarte ce cuprind datele esențiale pentru justificarea metodei și tehnicilor folosite, a resurselor utilizate, precum și a concluziilor la care s-a ajuns.

(7) Etapele de diagnostic, săpătură sau supraveghere arheologică pot fi necesare în următoarele cazuri:

a) punerea în practică a unui proiect de cercetare arheologică sistematică;

b) ca parte a unui studiu de impact asupra mediului, în condițiile prevăzute de legislația privind protecția mediului;

c) ca urmare a unei preconizate intervenții asupra solului, care poate reprezenta o amenințare pentru potențialul arheologic al unei zone delimitate sau al unui sit arheologic;

d) ca parte a fazelor de realizare și avizare a documentațiilor urbanistice, în cadrul legal stabilit de documentațiile de urbanism naționale, regionale, locale și/sau în stadiul elaborării acestora;

e) ca urmare a unor procese naturale care pun în evidență bunuri de patrimoniu arheologic;

f) ca urmare a unor acțiuni umane, altele decât cercetarea arheologică, și a lucrărilor prevăzute la art. 6;

g) în cazul elaborării de planuri investiționale și de dezvoltare inițiate la nivel privat, local, regional, național sau internațional.

(8) Etapele cercetării arheologice pot fi inițiate sau desfășurate ca urmare a cererii unei persoane fizice sau juridice de drept public sau privat.

(9) Cercetarea arheologică prealabilă este obligatorie în toate cazurile de emitere a acordurilor de mediu pentru zone cu patrimoniu arheologic, constituind unica modalitate de identificare, descriere și evaluare a efectelor directe și indirecte ale proiectelor investiționale asupra patrimoniului arheologic.

(10) Emiterea acordului de mediu se face numai după emiterea avizului Ministerului Culturii și Cultelor, pentru aplicarea principiului conservării integrate.

(11) Costurile cercetărilor arheologice necesare acordului de mediu sunt în sarcina titularului de investiție.

(12) Evaluarea rezultatelor cercetării arheologice, concretizată în raportul arheologic elaborat conform standardelor în vigoare, stă la baza stabilirii statutului juridic de protejare a descoperirilor arheologice sau, după caz, a descărcării de sarcină arheologică a zonei.

(13) Zona cu patrimoniu arheologic evidențiat întâmplător se delimitează în jurul locului descoperirii arheologice întâmplătoare, după caz, astfel:

a) pe toată suprafața terenului care face obiectul autorizării de construire;

b) pe o rază de 50 metri față de locul descoperirii, în cazul în care descoperirea s-a făcut ca urmare a lucrărilor agricole sau a altor lucrări care nu au nevoie de autorizație de construire;

c) pe toată suprafața terenului afectat de acțiunea factorilor naturali.”

3. La articolul 3, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Cercetarea arheologică se realizează, în condițiile prezentei ordonanțe, de către personalul de specialitate atestat și înregistrat în Registrul arheologilor, conform prevederilor Regulamentului săpăturilor arheologice din România, precum și cu respectarea normelor privind standardele și procedurile arheologice și în acord cu principiile Codului deontologic al arheologilor din România.”

4. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. – (1) Bunurile de patrimoniu arheologic sunt parte integrantă a patrimoniului cultural național și pot fi clasate și protejate drept bunuri de patrimoniu cultural național mobil, drept situri arheologice sau ca monumente istorice, conform legii.

(2) Descoperirile de vestigii arheologice sau de bunuri mobile din categoria celor care fac obiectul clasării în patrimoniul cultural național mobil, realizate ca urmare a cercetărilor arheologice, se anunță de către titularul autorizației de cercetare serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, în termen de 72 de ore.

(3) Bunurile mobile, descoperite în condițiile prevăzute la alin. (2), revin de drept instituțiilor participante la cercetare, conform protocolului încheiat între părți și conform standardelor și procedurilor arheologice.

(4) Descoperirile arheologice întâmplătoare se anunță, în termen de cel mult 72 de ore, primarului localității de către persoana descoperitoare, proprietarul ori titularul dreptului de administrare a terenului în cauză.”

5. La articolul 5, alineatele (1), (5), (6) (13), (15) și (16) vor avea următorul cuprins:

„Art. 5. – (1) *Prin protejarea bunurilor de patrimoniu arheologic și a terenurilor* din zonele definite la art. 2 alin. (1) lit. j) și k) se înțelege adoptarea măsurilor științifice, administrative și tehnice care urmăresc păstrarea vestigiilor descoperite întâmplător sau ca urmare a cercetării arheologice până la clasarea bunurilor respective sau până la finalizarea cercetării arheologice, prin instituirea de obligații în sarcina proprietarilor, administratorilor sau titularilor de alte drepturi reale asupra terenurilor care conțin sau au conținut bunurile de patrimoniu arheologic respective, precum și prin reglementarea sau interzicerea oricăror activități umane, inclusiv a celor autorizate anterior.

(5) Certificatul de descărcare de sarcină arheologică, prevăzut în anexa nr. 2, este emis de serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, cu obligația acestora de înștiințare a direcției de specialitate din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor, în termen de 10 zile.

(6) Cercetările arheologice preventive și supravegherea arheologică sunt obligatorii în cadrul proiectelor de restaurare;

supravegherea arheologică este inclusă în devizul constructorului, urmând ca decontarea să se realizeze pe baza raportului de cercetare, întocmit de arheolog.

(13) Accesul cu detectoare de metal și utilizarea lor în situri arheologice, în zonele de interes arheologic prioritar și în toate zonele cu patrimoniu arheologic reperat este permis numai pe baza autorizării prealabile emise de Ministerul Culturii și Cultelor.

(15) Autorizarea lucrărilor de construire sau de desființare din zonele cu patrimoniu arheologic se aprobă numai pe baza și în conformitate cu avizul Ministerului Culturii și Cultelor.

(16) În cazul zonelor cu patrimoniu arheologic evidențiat întâmplător, în condițiile prevederilor alin. (8), până la descărcarea de sarcină arheologică, autorizarea de construire se suspendă sau, după caz, primarul localității dispune întreruperea oricărei alte activități, în conformitate cu avizul serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, și se instituie regimul de supraveghere sau săpătură arheologică.”

6. La articolul 6, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Instituțiile organizatoare pot folosi și alți specialiști pentru efectuarea de cercetări, studii sau alte lucrări, care își vor desfășura activitatea pe bază de contract încheiat în condițiile Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare; contractul conține clauze cu privire la termenul de predare a raportului de cercetare, precum și cu privire la cesionarea dreptului de autor asupra rezultatelor științifice ale cercetării, studiului sau lucrării efectuate.”

7. La articolul 6, după alineatul (4) se introduc două alineate noi, alin. (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(5) În vederea emiterii certificatului prevăzut la art. 5 alin. (5), pentru siturile aflate în zone de interes arheologic prioritar, siturile clasate în grupa A din Lista monumentelor istorice și pentru toate investițiile, cu excepția locuințelor particulare aflate în alte zone, rapoartele de cercetare se trimit spre aprobare Comisiei Naționale de Arheologie.

(6) Certificatele de descărcare de sarcină arheologică emise în lipsa aprobării Comisiei Naționale de Arheologie sunt nule de drept.”

8. La articolul 7, litera a) va avea următorul cuprins:

„a) stabilirea, prin studiul de fezabilitate al investiției și prin proiectul tehnic, a măsurilor ce urmează să fie detaliate și a necesarului de fonduri pentru cercetarea preventivă sau supravegherea arheologică, după caz, și protejarea patrimoniului arheologic sau, după caz, descărcarea de sarcină arheologică a zonei afectate de lucrări și aplicarea acestor măsuri;”

9. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. – (1) Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară și oficiile din subordinea sa au obligația să includă zonele de patrimoniu arheologic reperat, pe baza Repertoriului arheologic național, în planurile cadastrale și în hărțile topografice; lista cuprinzând aceste zone se preia de la serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor.

(2) Zonele cu patrimoniu arheologic reperat, înregistrate în Repertoriul arheologic național se includ în cadastrul de specialitate al zonelor protejate naturale și construite.

(3) Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară și oficiile din subordinea sa au obligația să furnizeze la cerere, cu titlu gratuit, pe orice tip de suport, documentele necesare Ministerului Culturii și Cultelor și serviciilor sale deconcentrate, pentru realizarea Listei monumentelor istorice și a Repertoriului arheologic național.”

10. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

„Art. 10. – Bunurile mobile rezultate în urma descoperirilor arheologice întâmplătoare vor fi predate de către descoperitor, în termen de maximum 72 de ore, serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor.”

11. Articolul 12 va avea următorul cuprins:

„Art. 12. – În domeniul protejării patrimoniului arheologic Ministerul Culturii și Cultelor îndeplinește, direct sau prin instituțiile sale subordonate, următoarele atribuții:

a) asigură aplicarea strategiei naționale, elaborarea normelor și metodologiilor specifice și urmărește respectarea prevederilor legale din domeniu;

b) asigură îndeplinirea angajamentelor referitoare la protecția patrimoniului arheologic la care România este parte, asumate prin

convențiile internaționale referitoare la protecția patrimoniului arheologic la care România este parte;

c) reprezintă statul în relația cu proprietarii imobilelor, terenurilor sau ai construcțiilor din zonele cu patrimoniu arheologic și din zonele în care se evidențiază descoperiri arheologice;

d) eliberează autorizația de săpătură arheologică sistematică, prin compartimentul său de specialitate, în urma consultării Comisiei Naționale de Arheologie;

e) eliberează autorizațiile de diagnostic, săpătură arheologică preventivă și supraveghere arheologică, prin compartimentul său de specialitate, în condițiile prezentei ordonanțe;

f) actualizează standardele și procedurile arheologice și urmărește respectarea acestora și a Regulamentului săpăturilor arheologice din România;

g) instituie, prin ordin al ministrului culturii și cultelor, modelele ștampilelor, ale cererilor de autorizație, ale autorizațiilor, certificatelor, avizelor și fișelor tehnice necesare cercetării arheologice;

h) elaborează metodologia de planificare, executare și control privind săpăturile preventive, care se aprobă prin ordin al ministrului culturii și cultelor;

i) elaborează metodologia de selectare a proiectelor arheologice în vederea finanțării;

j) stabilește un sistem de norme, pe baza căruia se realizează devizele estimative și un model de contract pentru fiecare tip de cercetare arheologică, ce se aprobă prin ordin al ministrului culturii și cultelor;

k) administrează baza de date care alcătuiește Repertoriul arheologic național;

l) administrează baza de date cuprinzând Registrul arheologilor și asigură actualizarea acestuia;

m) finanțează sau cofinanțează, împreună cu autoritățile și instituțiile publice, cu persoanele fizice sau juridice de drept privat interesate, cercetarea patrimoniului arheologic, conform strategiei proprii în acest domeniu;

n) asigură editarea și publicarea anuală de către Comisia Națională de Arheologie a Cronicii cercetărilor arheologice, precum și a altor publicații de specialitate;

o) organizează și finanțează anual sesiunea națională de rapoarte arheologice.”

12. La articolul 13, partea introductivă și literele a) și d) vor avea următorul cuprins:

„Art. 13. – Serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor îndeplinesc, în domeniul protejării patrimoniului arheologic, următoarele atribuții:

a) urmăresc respectarea autorizației de săpătură arheologică, a Regulamentului săpăturilor arheologice și a standardelor și procedurilor arheologice în unitatea administrativ-teritorială de competență;

d) emit Certificatul de descărcare de sarcină arheologică, conform prevederilor prezentei ordonanțe;”

13. La articolul 14, alineatele (1), (3) și (6) vor avea următorul cuprins:

„Art. 14. – (1) Comisia Națională de Arheologie funcționează ca organism științific de specialitate, fără personalitate juridică, cu rol consultativ în domeniul patrimoniului arheologic, pe lângă Ministerul Culturii și Cultelor.

(3) Comisia Națională de Arheologie propune aprobarea, prin ordin al ministrului culturii și cultelor, a programelor naționale de cercetare, a metodologiilor, a normativelor și a reglementărilor tehnico-științifice din domeniul cercetării arheologice.

(6) Secretarul Comisiei Naționale de Arheologie este numit prin ordin al ministrului culturii și cultelor din cadrul compartimentului de specialitate din structura Ministerului Culturii și Cultelor.”

14. La articolul 15, alineatul (1) și partea introductivă a alineatului (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 15. – (1) Componenta nominală a Comisiei Naționale de Arheologie este aprobată prin ordin al ministrului culturii și cultelor, dintre specialiștii în domeniu, propuși în conformitate cu prevederile prezentului articol.

(2) Membrii Comisiei Naționale de Arheologie au un mandat de 4 ani, care poate fi reînnoit consecutiv o singură dată, și sunt propuși conform metodologiei stabilite prin ordin al ministrului culturii și cultelor, de către:”

15. La articolul 15, alineatul (3) se abrogă.

16. Articolul 16 va avea următorul cuprins:

„Art. 16. – Comisia Națională de Arheologie are următoarele atribuții:

- a) elaborează strategia națională în domeniul cercetării arheologice;
- b) propune avizarea planului anual al cercetărilor arheologice sistematice din România;
- c) propune avizarea proiectelor de cercetare arheologică;
- d) propune avizarea normelor și metodologiilor din domeniul cercetării arheologice;
- e) elaborează metodologia de atestare a instituțiilor care au dreptul de a efectua cercetări arheologice, în vederea evitării oricărui conflict de interese;
- f) elaborează și actualizează Regulamentul săpăturilor arheologice;
- g) analizează solicitările cu privire la eliberarea autorizațiilor de săpături arheologice sistematice, indiferent de sursa lor de finanțare;
- h) elaborează metodologia de clasare a siturilor arheologice în Lista monumentelor istorice, care se aprobă prin ordin al ministrului culturii și cultelor;
- i) propune clasarea siturilor arheologice;
- j) stabilește criteriile și avizează atestarea specialiștilor și experților din domeniul cercetării arheologice, înscriși în Registrul arheologilor;
- k) propune avizarea documentațiilor de urbanism și amenajare a teritoriului, care cuprind situri arheologice clasate în categoria A a Listei monumentelor istorice sau zone cu patrimoniu arheologic reperat;
- l) propune avizarea studiilor de fundamentare pentru definirea, instituirea și delimitarea zonelor protejate care cuprind patrimoniul arheologic;
- m) formulează prioritățile cercetării arheologice în vederea alocării sumelor necesare de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Culturii și Cultelor, conform criteriilor stabilite prin ordin al ministrului culturii și cultelor;
- n) propune Ministerului Culturii și Cultelor sau autorităților administrației publice locale achiziționarea de terenuri cu bunuri de patrimoniu arheologic;
- o) analizează contestațiile din domeniul său de competență;

p) propune avizarea programelor de pregătire a specialiștilor și a planurilor de specializare în domeniul cercetării arheologice;

r) reprezintă România în cadrul organismelor internaționale de specialitate similare;

s) propune avizarea proiectelor cercetărilor arheologice efectuate de misiunile arheologice române pe teritoriul altor state, precum și protocoalele de colaborare cu parteneri străini privind cercetări arheologice din România;

ș) propune actualizarea Listei cuprinzând siturile arheologice de interes prioritar;

t) îndeplinește și alte atribuții din domeniu, în condițiile legii.”

17. Articolul 17 va avea următorul cuprins:

„Art. 17. – (1) Repertoriul arheologic național este administrat de Ministerul Culturii și Cultelor, potrivit regulamentului aprobat prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

(2) Institutul de Memorie Culturală asigură administrarea bazelor de date privind inventarierea informatizată a patrimoniului arheologic, prin Repertoriul arheologic național.

(3) Toate drepturile asupra datelor privind patrimoniul arheologic aparțin de drept Ministerului Culturii și Cultelor care reglementează modul lor de utilizare.

(4) Repertoriul arheologic național cuprinde date științifice, cartografice, topografice, imagini, planuri, precum și orice alte informații privitoare la:

a) zonele cu potențial arheologic cunoscut și cercetat, zonele cu potențial arheologic cunoscut și necercetat, precum și zonele al căror potențial arheologic devine cunoscut întâmplător sau ca urmare a cercetărilor arheologice preventive;

b) monumentele, ansamblurile și siturile istorice în care s-au efectuat sau sunt în curs de desfășurare cercetări arheologice;

c) informații științifice privind bunurile mobile descoperite în zonele sau la monumentele istorice prevăzute la lit. a) și b);

d) situri arheologice distruse sau dispărute.”

18. Articolul 18 va avea următorul cuprins:

„Art. 18. – Monumentele, ansamblurile și siturile arheologice clasate în Lista monumentelor istorice, în grupa A sau B, se înscriu și în Repertoriul arheologic național.”

19. La articolul 19, literele b), f) și g) vor avea următorul cuprins:

„b) asigură protejarea patrimoniului arheologic rezultat ca urmare a cercetărilor arheologice sistematice sau preventive și a descoperirilor arheologice întâmplătoare, aflate în domeniul public sau privat al unităților administrativ-teritoriale respective, alocând resurse financiare în acest scop;

f) aprobă documentațiile de amenajare a teritoriului și de urbanism, în conformitate cu avizele de specialitate ale Ministerului Culturii și Cultelor, și elaborează sau modifică astfel de documentații în scopul stabilirii de măsuri de protejare a patrimoniului arheologic evidențiat întâmplător sau ca urmare a cercetărilor arheologice preventive, potrivit legii;

g) colaborează cu serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, transmițând acestora informații actualizate cu privire la cererile de autorizare de construire în zonele de patrimoniu arheologic reperat;”

20. La articolul 19, după litera f) se introduce o literă nouă, lit. f¹), cu următorul cuprins:

„f¹) eliberează autorizația de construire și desființare numai pe baza și în conformitate cu avizul Ministerului Culturii și Cultelor, pentru lucrări în zone cu patrimoniu arheologic cunoscut și cercetat, descoperit întâmplător sau de interes arheologic prioritar;”

21. La articolul 20, literele a) și c) vor avea următorul cuprins:

„a) dispune suspendarea autorizației de construire și oprirea oricăror lucrări de construire sau de desființare de construcții, în situația descoperirii de vestigii arheologice sau de alte bunuri pentru care s-a declanșat procedura de clasare, anunță, în cel mai scurt timp, serviciul public deconcentrat al Ministerului Culturii și Cultelor și organizează paza descoperirilor arheologice întâmplătoare;

c) asigură paza și protecția descoperirilor arheologice aflate în proprietate publică, apărute ca urmare a cercetărilor sistematice sau preventive, semnalând de urgență serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor orice nerespectare a legii.”

22. La articolul 21, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Cheltuielile necesare în vederea elaborării planurilor de management, a cercetărilor arheologice, conservării, restaurării și punerii în valoare a siturilor din zonele de interes arheologic prioritar se pot asigura, prin cofinanțare, în condițiile legii, din bugetele autorităților administrației publice locale pe al căror teritoriu se află aceste situri.”

23. La articolul 22, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Avizarea documentațiilor de urbanism și amenajare a teritoriului pentru zonele de interes arheologic prioritar se face de către Ministerul Culturii și Cultelor.”

24. Articolul 23 se abrogă.

25. La articolul 24, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Ca urmare a protecției speciale a siturilor arheologice înscrise în Repertoriul arheologic național, în condițiile prevăzute la art. 22, proprietarii sau arendașii, persoane fizice sau juridice de drept privat, sunt îndreptățiți la plata unor despăgubiri pentru veniturile agricole nerealizate pe terenurile care fac obiectul săpăturilor arheologice pentru perioada în care se desfășoară acestea, în cuantumurile și în condițiile stabilite prin metodologia aprobată prin hotărâre a Guvernului.”

26. Articolul 26 va avea următorul cuprins:

„Art. 26. – (1) Efectuarea oricăror lucrări care pot afecta siturile arheologice, în absența Certificatului de descărcare de sarcină arheologică, se consideră distrugere a monumentelor istorice și se pedepsește potrivit prevederilor legii penale.

(2) Echipa de cercetători care își desfășoară activitatea într-o localitate are obligația de a salubriza locul în timpul și la finalizarea lucrării.”

27. La articolul 27, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 27. – (1) Accesul cu detectoare de metale și utilizarea lor în zonele cu patrimoniu arheologic, fără autorizarea prealabilă prevăzută la art. 5 alin. (13), constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani și confiscarea detectoarelor.”

28. La articolul 29 alineatul (1), literele a) – i) vor avea următorul cuprins:

„a) desfășurarea, fără autorizația emisă în condițiile prezentei ordonanțe, de cercetări arheologice, precum și a oricăror altor activități care afectează integritatea sau pun în pericol conservarea patrimoniului arheologic, cu amendă de la 10.000 lei (RON) la 50.000 lei (RON);

b) neanunțarea descoperirilor arheologice prevăzute la art. 4 alin. (2), de către titularul autorizației de cercetare, cu amendă de la 2.500 lei (RON) la 10.000 lei (RON);

c) neanunțarea, de către persoanele prevăzute la art. 4 alin. (4), în termenul stabilit de prezenta ordonanță, a descoperirilor arheologice întâmplătoare, cu amendă de la 2.000 lei (RON) la 50.000 lei (RON) și confiscarea bunurilor descoperite;

d) încălcarea prevederilor art. 7 lit. a) și b), cu amendă de la 25.000 lei (RON) la 75.000 lei (RON);

e) nerespectarea avizului Ministerului Culturii și Cultelor sau emiterea autorizației de construire în absența acestui aviz pentru lucrările de construire sau de desființare din zonele cu patrimoniu arheologic reperat, cu amendă de la 10.000 lei (RON) la 50.000 lei (RON);

f) neîndeplinirea atribuțiilor prevăzute la art. 13 lit. a) și c), cu amendă de la 2.000 lei (RON) la 10.000 lei (RON);

g) deținerea de detectoare de metale, fără autorizația prevăzută la art. 5 alin. (10), cu amendă de la 25.000 lei (RON) la 75.000 lei (RON) și confiscarea detectoarelor;

h) deținerea de detectoare de metale, fără avizul prevăzut la art. 5 alin. (12), cu amendă de la 25.000 lei (RON) la 75.000 lei (RON) și confiscarea detectoarelor;

i) încălcarea prevederilor art. 9 alin. (1) și ale art. 24 alin. (1), cu amendă de la 5.000 lei (RON) la 25.000 lei (RON).”

29. La articolul 30, alineatul (1) litera a) și alineatul (2) vor avea următorul cuprins:

„a) specialiștii serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor;

(2) Contravențiile prevăzute la art. 29 lit. a), b) și i) se constată, iar sancțiunea se aplică de către specialiștii serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, de către primar, respectiv de primarul general al municipiului București, sau de

președintele consiliului județean, precum și de către împuterniciții acestora.”

30. După articolul 32 se introduce un articol nou, art. 33, cu următorul cuprins:

„Art. 33. – Neanunțarea descoperirilor arheologice prilejuite de lucrările de construire sau de desființare constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă de la 4.000 lei (RON) la 80.000 lei (RON).”

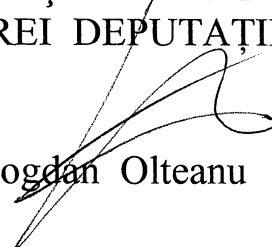
Art. II. – Pentru aplicarea principiului conservării integrate a patrimoniului arheologic și pentru integrarea în politicile naționale și locale de protejare a mediului, Ministerul Culturii și Cultelor elaborează, împreună cu Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor și cu Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Metodologia aprobării cercetărilor arheologice din zonele naturale protejate și parcurile naționale și naturale, care se aprobă prin ordin comun al celor trei miniștri și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. – Prima listă cuprinzând zonele de interes arheologic prioritar va fi elaborată în cel mult 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. IV. – Ordonanța Guvernului nr. 43/2000 privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național, republicată, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor articolului 75 și ale articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Bogdan Olteanu

PREȘEDINTELE
SENATULUI

Nicolae Văcăroiu

București, 23 iunie 2006
Nr. 258